

***Sygn. akt IC 2062/14***

## WYROK

**W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 11 lutego 2015 roku

**Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny**

w składzie następującym:

**Przewodniczący: SSR Wojciech Zatorski**

Protokolant: Dominika Ćwieląg

po rozpoznaniu w dniu 04 lutego 2015 roku w Świdnicy

na rozprawie sprawy z powództwa: **E. K.**

przeciwko: **(...) S.A. w L.**

**o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności**

powództwo oddała.

**Sygn. akt IC 2062/14 UZASADNIENIE**

E. K. wystąpiła przeciwko (...) SA w Luksemburgu o pozbawienie wykonalności nakazu zapłaty Sądu Rejonowego dla Wrocławia–Krzyków z 22.11.2005r. sygn. I Nc (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności 09.10.2007r., w części dotyczącej odsetek ustawowych od należności głównej 13.450, 12 zł, liczonych od 28.03.2011 do 17.12.2013, a także obciążenie pozwanej kosztami procesu (k.2).

W uzasadnieniu pozwu podała, iż tytuł egzekucyjny w postaci nakazu zapłaty SR we Wrocławiu został zaopatrzony w klauzulę wykonalności na rzecz obecnego wierzyciela postanowieniem z 22.08.2007, pełnomocnik powódki 10.04.2014 otrzymał zawiadomienie komornika z 07.04.2014 o wszczęciu egzekucji, na które odpowiedzi udzielono 23.04.2014, następnego dnia pełnomocnik dłużnika zapłacił bezpośrednio na konto wierzyciela należność główną, część odsetek ustawowych, koszty sądowe i zastępstwa procesowego oraz koszty poprzedniej egzekucji, a scany przelewów dołączył do pisma do komornika z wnioskiem o umorzenie egzekucji, zarzucając przedawnienie części odsetek ustawowych za okres 28.03.2011-17.12.2013, tych odsetek dłużnik nie zapłacił; 19.09.2014 pełnomocnik dłużnika otrzymał od komornika pismo z 15.09.2014 wraz z pismami wierzyciela, w których wskazuje on, że zadłużenie na dzień 02.09.2014 wynosi 3.221,98 zł, jednak nie podał, jak wyliczył tę kwotę i jak zarachował wpłaty dłużnika; tymczasem dłużnik wskazując na zapisy art. 125 § 1 i art. 118 K.c. zarzuca przedawnienie odsetek ustawowych za w/w okres, albowiem odsetki te, jako świadczenie okresowe, przedawniają się w okresie 3-letnim, natomiast z adnotacji na tytule wykonawczym w sprawie Km (...) wynika, że postępowanie egzekucyjne zostało umorzone 27.03.2008 (co wyznacza datę 27.03.2011), zaś nowy wniosek egzekucyjny wpłynął do Komornika A. S. 18.12.2013 (k.3-4).

Po oddaleniu wniosku o zabezpieczenie powództwa (k. 37 i 46) i po zawiadomieniu powódki o terminie rozprawy (k. 61), złożyła ona wniosek dowodowy w zakresie m.in. dokumentów z akt komornika Km (...) i dokumentów z akt I Nc (...) i I Co (...) SR Wrocław-Krzyki, wskazując, że potrzeba powołania tych dowodów wynika z faktu ich braku w aktach, o czym powód powziął wiadomość z postanowienia z 28.10.2014 (k. 55-56).

**Sąd ustalił:**

Nakazem zapłaty Sądu Rejonowego dla Wrocławia–Krzyków z 22.11.2005r. sygn. I Nc (...) zasądzono od powódki na rzecz (...) S.A we W. 13.450, 12 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu, a następnie postanowieniem z 22.08.2007 nakazowi temu nadano klauzulę wykonalności na rzecz pozwanego. Egzekucja prowadzona na podstawie tego tytułu wykonawczego przez Komornika ówczesnego Rewiru III przy SR w Świdnicy pod sygn. III Km (...) okazała się bezskuteczna, a jej koszty ustalono na kwotę 37,70 zł. Postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego uprawomocniło się 09.04.2008.

Dowód:

- nakaz zapłaty k. 9,
- postanowienie k. 10-11,
- postanowienie k. 58.

18.12. 2013r. pozwany (wierzyciel) złożył u komornika A. S. (2) przy SR w Świdnicy kolejny wniosek egzekucyjny.

03.04.2014 wpłynęło do komornika ksero pisma a 04.04.2014 pismo pełnomocnika powódki (dłużnika) datowane 01.04.2014, w którym zarzuca, że nie otrzymała ona nakazu zapłaty i tytułu wykonawczego, zaś wezwanie do zapłaty należności jest pierwszym pismem informującym o zadłużeniu.

07.04.2014 komornik wysłał pełnomocnikowi powódki (dłużnika) m.in. zawiadomienie o wszczęciu egzekucji i zajęcie wierzytelności z 18.12.2013 i 17.03.2014.

Pismem do komornika z 23.04.2014 pełnomocnik powódki (dłużnika) zarzucił przedawnienie części odsetek za okres : 28.003.2011-17.12.2013 i zapowiedział wytoczenie powództwa przeciwegzekucyjnego, jeżeli wierzyciel nie cofnie powództwa w tej części, natomiast pismem z 24.04.2014 wniósł o umorzenie egzekucji wskazując ponownie na w/w przedawnienie oraz na zapłatę należności głównej, kosztów sądowych i zastępstwa procesowego oraz kosztów poprzedniej egzekucji. Do drugiego z pism załączył scany przelewów z 24.04.2014, dokonanych bezpośrednio na rachunek pozwanego (wierzyciela), na kwoty:

- 13.450,12 zł z tytułem wpłaty „do umowy...należność główna” ,
- 11.286,60 zł z tytułem wpłaty „do umowy...odsetki na 24.04.2013, bez 28.03.2011 do 18.12.2013” ,
- 3.131,70 zł z tytułem wpłaty „ do umowy ... koszty”.

Dowód:

- wniosek egzekucyjny i pismo do komornika z w/w dat – w aktach komornika Km 2582/13,
- pismo komornika – k. 12-13,
- pisma powódki – k. 14-16,
- dowody przelewów – k. 17-19.

Pismem z 28.04.2014 pełnomocnik powódki (dłużnika) zawiadomił pozwanego (wierzyciela) o spłacie zadłużenia oraz podniósł wcześniej zgłoszony komornikowi zarzut przedawnienia części odsetek, których nie zapłacił. W odpowiedzi wierzyciel zanegował zarzut przedawnienia odsetek podniesiony przez pełnomocnika dłużnika.

Pismem z 31.07.2014 wierzyciel poinformował komornika o aktualnym na tę datę zadłużeniu dłużnika w kwocie 3.185,80 zł (z czego 3.078.35 zł kapitał i 107, 45 zł odsetki), natomiast pismem z 02.09.2014 poinformował komornika , że potwierdza otrzymanie od dłużnika wpłaconych przezeń kwot, lecz zadłużenie na ten dzień wynosi 3.221,98 zł .

Dowód:

- pismo do wierzyciela k. 21,
- pismo wierzyciela k. 23,
- informacja komornika – k. 24,
- pisma wierzyciela do komornika – k. 25-26.

**Sąd zważył co następuje:**

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wyjaśnienia wymaga, że nie może zyskać akceptacji sądu postępowanie strony (zwłaszcza reprezentowanej profesjonalnie), polegające na zgłaszaniu wniosków dowodowych istotnych dla rozstrzygnięcia, nie w pozwie i nie po ujawnieniu nowych dla strony kwestii, wynikających (jak sama strona podaje) z postanowienia w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia, a także nawet nie po otrzymaniu zawiadomienia o rozprawie (17.12.2014 – k. 61), lecz na 2 dni przed jej terminem. Takie postępowanie prowadzić może do przewlekłości postępowania, skoro rozprawę, na wypadek uwzględnienia tych wniosków, należałoby odraczać, a ponadto należałoby się liczyć z oczekiwaniem na uzyskanie żądanych akt z archiwów (co należy przyjmować z racji sygnatur tych akt). Wnioski o dopuszczenie dowodów z akt komornika i akt SR we Wrocławiu należało zatem oddalić (art. 207 § 6 k.p.c.). Wszystkie oddalone wnioski powódka bowiem mogła i powinna była zgłosić już w pozwie (można tylko wyrazić zdziwienie, że powódka wytoczyła powództwo bez dysponowania tymi dowodami, a zatem - wobec niezajomości ich treści - bez wiedzy, czy wskażą one okoliczności, z których wywodzi swe roszczenia). Ostatecznie dowody te winny zostać zawnioskowane, przyjmując nawet, że meritum sporu może budzić wątpliwości (skoro zagadnienie rozpatrywane było przez Sąd Najwyższy), a powódka stwierdziła potrzebę ich powołania w wyniku postanowienia z 28.10.2014 (k. 58), niezwłocznie po otrzymaniu odpisu tego postanowienia, tj. najpóźniej 03.12.2014 (k. 46 - data otrzymania odpisu postanowienia, tj. 19.11.2014 + 14 dni).

Przechodząc do meritum sporu wskazać należy na przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. o treści: dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane.

Do zdarzeń objętych dyspozycją w/w przepisu należy niewątpliwie przedawnienie, jednak to nie nastąpiło w przypadku odsetek, które wskazuje powódka (dłużnik).

Zgodnie z art. 118 K.c. termin przedawnienia dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Natomiast zgodnie z art. 125 K.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

Wbrew twierdzeniom pozwu o trzyletnim okresie przedawnienia odsetek orzeczonych w tytule egzekucyjnym, przedawnienie roszczeń odsetkowych na gruncie art. 118 i 125 K.c. nie jest traktowane jednolicie, a relację w/w przepisów w kontekście takiego przedawnienia wyjaśnił Sąd Najwyższy w powoływanym już (k. 38) wyroku z 15.01.2014, w którym stwierdzono, że określony w art. 125 K.c. 10-letni termin przedawnienia ma zastosowanie do stwierdzonych wyrokiem roszczeń o odsetki za opóźnienie wymagalnych w dacie prawomocności wyroku, natomiast

3-letniemu przedawnieniu ulegają stwierdzone wyrokiem roszczenia o odsetki za opóźnienie należne i wymagalne po dniu prawomocności wyroku.

W realiach sprawy wskazać należy zatem, że okres przedawnienia wskazywany przez powódkę (dłużnika) dotyczy wyłącznie roszczeń dotyczących odsetek wymagalnych po dniu prawomocności nakazu zapłaty SR Wrocław-Krzyki.

Ponieważ ze skutecznie podniesionego zarzutu przedawnienia korzyść odnosi powódka, ona powinna wykazać okoliczności uzasadniające, że doszło do przedawnienia roszczeń odsetkowych. Zgodnie bowiem z art. 6 K.c. kto z faktu wywodzi skutki prawne, powinien fakt ten udowodnić.

Wobec powyższego należy zauważyć, iż nie wiadomo, kiedy uprawomocnił się nakaz zapłaty stanowiący tytuł egzekucyjny, zatem nie wiadomo, od kiedy biegł korzystniejszy dla dłużnika okres przedawnienia.

Ponadto dodać trzeba, że pierwsze postępowanie egzekucyjne zakończyło się (prawomocnie) dopiero 09.04.2008, zatem i tak zmieniałby się okres przedawnienia wskazany przez dłużnika.

Reasumując, powódka jako dłużnik nie wykazała, że zobowiązanie wynikające z tytułu wykonawczego objętego żądaniem pozwu wygasło z racji częściowej zapłaty długu i częściowego przedawnienia (w zakresie odsetek), zatem na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. oraz art. 118 i 125 K.c. a także art. 6 K.c. orzeczono o oddaleniu powództwa.